



Chefen har ordet:

För ett år sedan hade jag en förhoppning om att Rysslands storskaliga och obegripliga anfällskrig mot grannen Ukraina skulle avslutas under året.

Så har inte blivit fallet. Nu har vi i Europa åter ett stillastående krig längs hela östra Ukraina. Det är imponerande att följa den i princip enande ukrainska motståndskraften, trots vidriga krigshändelser inte minst för civilbefolkningen. Låt oss nu hoppas att EU och USA långsiktigt upprätthåller både ett militärt och humanitärt stöd till Ukraina. För vår framtida säkerhet är stödet till Ukraina helt avgörande. Ukrainas kamp är samtidigt vår och hela Europas kamp för nationell frihet.

Vid vårt årsmöte fredagen den 12 april, kommer vi att ha förmånen att lyssna på vår egen medlem, major Roger Djupsjö, som har god kunskap och egen erfarenhet av utbildningssituationen i Ukraina. Han kommer att ge sin syn på Ukrainas kamp att fortsatt få vara en fri nation inom landets egna gränser. Mer om årsmötet på annan plats i tidningen.

Under hösten har vi fått se ännu en vidrig terrorattack från terrorstämplade Hamas. Israels svar blev ett massivt bombangrepp, följt av markstrider i Gazaremsan med det uttalade målet att för all framtid krossa Hamas. Än en gång är det främst civila som får lida och nödvändig infrastruktur förstörs. Frågan hur Palestina/Israel-konflikten skall lösas får vi tyvärr ställa oss om och om igen.

Vår Nato-ansökan är i skrivande stund fortsatt ett frågetecken. Varken Turkiet eller Ungern har ännu bejakat svenskt medlemskap. Beslutsprocessen inom Nato har varit minst sagt snårig, men vi hoppas att svenskt medlemskap blir verklighet 2024.

År 2023 har vi kunnat genomföra av årsmötet beslutade aktiviteter i föreningen. Våra möten och resan till Berlin har genomförts på ett mycket bra sätt och varit välbesökta. Vårt moderregemente, Kungliga Västgöta Dals Regemente, upprättades 1624. 400-årsjubileet manifesterar vi i september.

Vad gäller reseverksamheten prioriterar vi 2024 Danmark och dess öde, främst under andra världskriget. Mer information om både 400-årsjubileet och resan finner ni på annan plats i tidningen och på vår hemsida.

Avslutningsvis vill jag tacka alla för ert stora engagemang och stöd till vår kamratförenings verksamhet. Det är ni, våra medlemmar, som gör att det känns meningsfullt att jobba för Kungliga Hallands Regementes och Hallandsbrigadens Kamratförening.

Tack för 2023, god fortsättning 2024!

Johan Rydén
Ordförande

Årsmötet 2023

Kamratföreningens årsmöte hölls fredagen den 14 april 2023 i Soldathemmet med 56 medlemmar närvarande.

För samlingsmusiken svarade Husarsextetten som spelade *Anthem* ur *Chess*, *Min soldat*, *Beväringsvals från Backamo*, *Visa vid vindens ängar*, *I sommarstaden* och *Kungl Halands regementes marsch*.

§ 1 Föreningens ordförande Johan Rydén förklarade årsmötet 2023 öppnat.

§ 2 Johan Rydén valdes till ordförande för mötet.

§ 3 Lars Ahlberg valdes till sekreterare för mötet.

§ 4 Peter Jakobsson och Johan Wallefors valdes att jämte ordföranden justera årsmötets protokoll.

§ 5 Kallelse till årsmötet har skickats ut i samband med utskicket av Medlemsbladet. Utskicket gjordes 6 februari. Kallelse och samtliga handlingar inför årsmötet har varit publicerade på föreningens hemsida. Enligt stadgarna är årsmötet beslutsmässigt med det

antal medlemmar som deltagit i årsmötet.

§ 6 Föreslagen och utskickad dagordning fastställdes.

§ 7 Styrelsens verksamhets- och förvaltningsberättelse föredrogs och lades med godkännande till handlingarna.

§ 8 Revisionsberättelsen var utskickad och föreningens revisor Rolf Eklund föredrog revisorernas förslag.

§ 9 Styrelsen och styrelseledamöter beviljades ansvarsfrihet för 2022 års förvaltning.

§ 10 Årsmötet godkände styrelsens förslag om oförändrad medlemsavgift på 150 kronor för 2024.

§ 11 Styrelsens förslag till arbetsplan för verksamhetsåret 2024 fastställdes. Anders Emanuelson, SMKR, tillade att armén fyller 500 år, vilket kommer att uppmärksammas, och att VM i militär femkamp genomförs i Halmstad, något som behöver kamratföreningens stöd. Ulf Hammarlund påminde om



Medaljerad kvintett. Från vänster Johan Rydén, Lars Ahlberg, Håkan Söderberg, Bo Westman och Lars Folkesson.



Trivsamt samvaro på mässen efter årsmötet.

att vi är välkomna på de aktiviteter som anordnas av Försvarsutbildarna.

§ 12 Styrelsens förslag till budget för 2024 fastställdes.

§ 13 Inga motioner hade inkommit.

§ 14 Johan Rydén omvaldes till föreningens tillika styrelsens ordförande för 2024.

§ 15 Till styrelseledamöter valdes:

Gunnar Ohlsén (två år)	omval
Håkan Söderberg (två år)	omval
Bo Westman (två år)	omval
Lars Lindén (två år)	nyval

§ 16 Till ersättare i styrelsen valdes:

Lena Wallin (ett år)	omval
Jennie Mared (ett år)	omval
Kjell Rydehed (ett år)	omval

§ 17 Till revisorer (ett år) valdes Lars Bastholm (nyval) och Stefan Quist (nyval) och till ersättare Gunnar Johansson (omval) och Peter Höglund (omval).

§ 18 Till valberedning (ett år) valdes Christer Mårtensson (nyval, sammankallande), Ulf Hammarlund (omval) och Greger Wennerholm (nyval).

§ 19 Håkan Söderberg, Bo Westman och Lars Folkesson tilldelades Sveriges Kamratföreningars Förtjänstmedalj i silver för förtjänstfullt arbete för kamratföreningen. Johan Rydén och Lars Ahlberg tilldelades Sveriges Kamratföreningars Förtjänstmedalj i guld för förtjänstfullt arbete för kamratföreningen.

Samtliga ovanstående medaljerades av Anders Emanuelson, ordförande i SMKR.

Johan Wallefors tilldelades Kungl Halands regementes och Hallandsbrigadens kamratföreningens kamratstipendium för 2023.

Thomas Ericsson, Flottiljområdets veteran- och kamratförening, överlämnade två tavelgåvor till kamratföreningen.

§ 20 Ordföranden tackade deltagarna i mötet för visat intresse och ett gott kamratskap samt styrelsen, revisorer och valberedningen för ett gott jobb. Ordföranden förklarade därefter årsmötet avslutat.

Efter årsmötetsförhandlingarna höll Kent Härstedt, tidigare ambassadör i Singapore och Brunei, ett mycket uppskattat föredrag om läget i Ukraina.

Därefter samlades medlemmarna för gemensam middag på Lv 6 officersmäss med bland annat lotterigåvor från Göran Lundahl och Ann-Louise Carlsson (Olanders blommor och ting).



Lars Ahlberg
Mötessekreterare

Armébudkavle överlämnad vid minnesstenen för slaget vid Fyllebro



SAMTLIGA ARTIKELFOTON: ANDERS FALL/FÖRSVARSMAKTEN

Den 25 maj 2023 genomfördes en mindre ceremoni i samband med att armébudkavlen överlämnades till Lv 6 av överstelöjtnant Ulf Johansson från Älvsborgs regementes kamratförening.

Armébudkavlen är en del i firandet av att den svenska armén i år fyller 500 år. Budkavlen startade den 1 maj i Kiruna och framfördes till förband och olika regementsområden från Försvarsbeslut 1926 och framåt, såväl aktiva som nedlagda. Budkavlen avslutades med en överlämning till arméchefen på Karlbergs slott den 17 juni.

Som mottagare av budkavlen stod stf C för Lv 6, överstelöjtnant Jan Ohlson i m/58, och löjtnant Ivar Cander Eriksson i artilleriuniform m/ä. Dagen till ära sköts ett salutskott

med fältkanon som startskott för budkavlens fortsatta färd till Helsingborg.

Ceremonin avslutades med en ögonvittnesskildring från slaget vid Fyllebro av den pensionerade indelte soldaten Bengt Olander.



Fredrik Finér
Regementsförvaltare



Från vänster: Gunnar Ohlsén, Bengt Olander, Johannes Lock, Ulf Johansson, Jan Ohlson, Ivar Cander Eriksson och Fredrik Finér.



Vid kanonen står Carl-Magnus Jensnäs.

Resan till Berlin 2023

Dag 1, lördag 27 maj

Äntligen var det dags för en utlandsresa! Vad alla har väntat på denna resa!

Kl 07.15 påbörjades lastning av bagage i dubbelbussen från Aneby Buss utanför kaseren 2 Lv 6 som vanligt. Vål färdiga 07.30 blev vi 62 i bussen (efter två stopp på nedvägen för påhopp i bussen), inklusive förare Anders, som då startade resan mot Berlin. Reseledare Gunnar Ohlsén hälsade oss välkomna och informerade om vad som var på gång. Det var glädjande att även nya rese-deltagare var med på kamratresan till Berlin. Längst bak och överst i bussen, prioriterades kamratlig samvaro med första ”Skål!”.

Över Öresundsbron och i Danmark blev det fältlunch med lax à la Jarl vid Farö rastplats. Sedan fortsatt resa till Gedser där vi tog paus på färjan till Rostock med bland annat shopping ombord. I land blev det snabbstopp i Bordershop, sedan fortsatt resa. Quiz nr 1 genomfördes i bussen av Per Dahlöf.

Anders Eidergård berättade om Tysklands utveckling fram till andra världskriget. Buss till vårt hotell Park Inn, Berlins högsta hotell, 1 028 rum och 37 våningar högt! Jag bodde på tjugonde och det var inte illa. Nära till Alexanderplatz. Kl 20.00 var det dags för gemensam middag på hotellet. Lite uppladda var vi och gott var det.



Besök vid Förintelsemonumentet.

SAMTLIGA ARTIKELFOTON: BO WESTMAN



Det blev ingen puss vid Berlinmuren.

Dag 2, söndag 28 maj

Mors dag. Efter frukost på hotellet avreste vi med buss kl 08.30 till det som blev en mycket bra stadsrundtur i Berlin med den utmärkta svensktalande guiden, Eva. Vi besökte även en speciell minnesplats för judar vid Förintelsemonumentet som består av 2 711 betongpelare.

Olympiastadion och minnet från luftbron lärde vi oss nytt om. Berlinmuren gick vi och tittade på men det blev ingen manspuss framför!

Sedan hade vi en kort egen tid vid Brandenburger Tor och Checkpoint Charlie längs Unter den Linden. Såg bland annat en väldigt ovanlig cykel med plats för sju personer!

Gemensam lunch intogs på Gasthaus Krombach. Ägaren informerade om hotellet och

dess speciella historia. Färdiga återvände vi till hotellet. Sedan blev det egen tid. Vårt gäng värmdes upp på hotellrummet och sedan gjorde vi sju personer en sextimmars rundvandring med besök bland annat på platsen där nazistiska studenter brände alla böcker av hundratals frispråkiga skribenter 10 maj 1933. Sedan blev det mat.

Dag 3, måndag 29 maj

Efter frukost på hotellet lastade vi på bussen. Ett nytt uttryck bildades – en ”Westmannare” vilket innebär att oavsett hur tidig man var vid hissen ner så blev det på gränsen vi kom med. Bussen körde men stannade så vi fick springa till bussen. Pust!

Sedan åkte vi kl 09.00 med bussen till Spreewald, Lübbenau, cirka 10 mil sydost

om Berlin. I bussen informerade Lars Roland Broström om tyskarna och läget efter kriget.

I Spreewald blev det guidad (av färjkarlen på tyska) båttur runt i området. Vi satt i tre båtar. I över 150 år har det varit tradition att resa i "Kähne", gondolliknande flata båtar utan köl. Färjkarlen stakade fram båten genom Spreewaldlabyrinten – kallad Gröna Venedig.

Det var många äldre välbevarade hus längs vattenlederna. Transporter, post och skolskjuts utförs på båtar. Det var sagolikt, historiskt, oförglömligt och otroligt fint. Vi glömer det aldrig.

Det blev lunch på plats när vi kom i land. Då vi gick till och från platsen vid hamnen passerade vi gurkstråket med Spreewaldgurkor. Dessa gurkor är sorbernas specialitet och de har bott där under mycket lång tid. Sor-



En av tre båtar med färjkarl i härliga Spreewaldlabyrintens kanaler.

berna är erkända som minoritet i Tyskland.

Kl 17.30 var vi tillbaka på hotellet. Vårt gäng värmdes upp på hotellrummet och sedan gjorde vi sju personer en liten rundvandring med mat.

Dag 4, tisdag 30 maj

Efter frukost på hotellet åkte vi med bussen kl 09.30 och fick ett guidat besök på Stasi-museet. Ett intressant museum. Sedan information om slutstriden i Berlin 1945. Vi informerades av Lars Roland Broström vid sovjetiska krigsmonumentet i Tiergarten.

Gemensam lunch i Hofbräu München där två födelsedagsfirare uppvaktades med sång: Bo Gardahl, 88, och Jan-Åke Zell, 76. Sedan buss till platser där olika grupper hade fri tid från kl 14.00.



Gemensam lunch i Hofbrau München.

Vårt sexpersonersgäng besökte den bombade Kejsar Wilhelms minneskyrka (kallades den ihåliga tanden) och även den nybyggda bredvid (kallad Puderdosan) och ljusa tornet (kallad Läppstiftet).

Sedan fika ute i gott väder. Vi tog lokalbuss till tyska motståndsmuseet. Mycket intressant.

På innergården avrättades de fem ledande personerna för 20 juli-attentatet 1944 mot Hitler, bland annat von Stauffenberg.

Vi fortsatte till Market där vi åt middag och sedan tog vi lokalbuss till hotellet.

Dag 5, onsdag 31 maj

Efter frukost på hotellet lastade vi bussen och reste till västra Berlin och besökte svenska ambassaden. Här ligger de nordiska ambassaderna (Danmark, Finland, Island, Norge



De nordiska ländernas ambassadbyggnad.



Avtackning pågår efter ambassadbesöket. Från vänster Johan Rydén, Gunnar Ohlsén, försvarsattaché Jonas Hård av Segerstad och handläggare Elsa Edling.



Guidat besök på Stasimuseet.



Lars Roland Broström informerar resedeltagarna vid sovjetiska krigsmonumentet i Tiergarten.

och Sverige) på ett samlat område, invigt 1999. Byggnaderna är mycket speciella.

Den svenske militärattachén höll ett intressant föredrag, likaså hans administratör.

Efter ambassadbesöket påbörjade vi resan tillbaka till Sverige via Rostock. Kort rast längs vägen. Lars Björk berättade om utvecklingen i Ukraina från självständigheten 1991 till dagens ryska angrepp och olika bedömda framtida lösningar.

Vid Rostock blev det efterlängtat besök och handlande på Bordershop. Ombord på färjan Rostock-Gedser passade många på att äta lunch under den två timmar långa båtresan. Sedan buss via Danmark till Sverige. Quiz nr 2 genomfördes i bussen av Per Dahlöf.

Stopp gjordes sedan för några resenärer. Vid sista stoppet avtackade Johan Rydén de

engagerade föredragshållarna, busschauffören och Gunnar Ohlsén. Gunnar Ohlsén sjöng vi för, en dag före hans födelsedag!

Som avslutning på resan svarade vi på en enkät om hur resan upplevts och framtida resmål. Slutligen anlände vi till Lv 6 kl 22.00 (bara en halvtimme senare än beräknat). Tack och hej, avlastning och sedan direkt hem. En resa med sol, värme och mycket vi aldrig glömmer. Tack alla som deltog i en underbar Berlin-resa!



Bo Westman
F d officer vid I 16

Historien om en postkur

År 2017 körde dåvarande chefen ÖS (övnings- och skjutfältsavdelningen) major Anders Holm, och undertecknad förbi den gamla isdösen på regementet.



FOTO: ARTIKELFÖRETAGAREN

Där, på kortsidan, stod en av de två postkurer som "alltid" stått på respektive sida av infartsgrindarna vid kasernvakten, i alla fall sedan 91:ans tid. Kuren såg rejält sliten och märkt ut. Vi baxade ut den till ett kallförråd på Ringenäs.

Efter att den stått till sig ett år eller två tog en av servicemännen på ÖS-avdelningen och undertecknad tag i projektet.

Det visade sig att 20 centimeter av den nedre delen av kuren var rutten och behövde sågas av. Resultatet blev en 20 centimeter lägre kur, uppfräschad med nytt papptak. Kurens räddning var att den aldrig blivit målad med

modern färg, endast med gammal hederlig linoljefärg som inte binder fukt.

Nu har den slutligen fått två strykningar av klassisk avslammad linoljefärg i de blåvita regementsfärgerna och är grupperad framför skjutfältsexpeditionen på Nyårsåsen. Här kommer den fortsatt att se nya generationer av soldater komma och gå.

Johan Wallefors
C ÖS-avd



Återträff med plutonbefäls- skolan-skytte (PBS-sk)

Tjugoen herrar och åtta damer samlades på Tylebäck den 23 april 2023 kl 15:00. De togs emot av arrangörerna Verner Henrysson och Thomas Wessfält.



ARTIKELFOTON: GÖRAN ANDERSSON

En av arrangörerna, Thomas Wessfält i uniform, framför "skolhuset på höjden".



Det gamla logementet.

Efter glada återseenden fortsatte damerna med vinprovning, medan herrarna tog sig in till regementet för att återse de gamla logementen med mera.

Åter på Tylebäck intogs en underbar middag och de gamla historierna avlöste varandra. Man hörde att de trivdes på PBS-sk 1973–1974.

Befälerna som deltog var S-O Svensson och Rolf Eklund. Saknades gjorde Kurt Persson, Lars Björk, P-O Sjöberg och Göran Blomqvist.

På bilden från skolhuset syns en av arrangörerna av återträffen, Thomas Wessfält, i uniform. Tyvärr är det värre med identifieringen av övriga.

Rolf Eklund
F d officer I 16



Soldathemmet har ny föreståndare

Förändringens vindar blåser inte bara i Försvarsmakten, utan även på Soldathemmet. Annelie Svensson har efter trogen tjänst flyttat till Karlskrona för att driva Soldathemmet där. Hon kommer att bli mycket saknad! Ny föreståndare är Maria Lovelöv.



ARTIKELFOTON: MARIA LOVELÖV

Värnpliktiga och veteraner i samspråk.

Maria Lovelöv tog över i augusti som ny föreståndare. Hon kommer ursprungligen från Medelpad, har bott flera år i Stockholm och flyttade till Falkenberg sommaren 2022.

I grunden är Maria utbildad personalvetare, och har lång erfarenhet av ideellt arbete som ledare inom kyrkan, men har även arbetat som chef inom LSS (lagen om stöd och service) och i arbetsmarknadspolitiska projekt.

Under fem år har hon även varit stationerad i Bulgarien som volontär, något Maria bär med sig som viktiga erfarenheter in i den här tjänsten. Hon ser fram emot att få fortsätta leda soldathemmet in i tillväxt, och ta sig an de utmaningar som följer med det.

Den 24–26 maj var det dags för Svenska Soldathemsförbundets årliga kongress, som

denna gång förlagts till Halmstad. Tre dagar av matnyttig information, givande diskussioner, kongressförhandlingar, kära återseenden och en varm gemenskap blev resultatet.

Drygt 70 av Soldathemsförbundets medarbetare och förtroendevalda strålade samman på Tylebäck Hotell & Konferens i Halmstad. Förutom obligatoriska kongressförhandlingar höll Magnus Möller från Försvarsmaktens ledarskaps- och pedagogikenhet ett uppskattat erfarenhetsbaserat föredrag om hantering av så kallat oönskat beteende.

Göran Bill från Försvarsmaktens Veterancentrum berättade om kommande års inriktning avseende veteran- och anhörigstöd.

VM i militär femkamp hölls sista veckan i augusti här i Halmstad, och även där var



Veteraner och fika – en ypperlig kombination!

Soldathemmet med och tillhandahåller en återhämtande miljö för tävlande, funktionärer och ledare. Deltagarna kom från 19 länder. Mottot för hela arrangemanget, som arrangerades för 67:e gången, var *Vänskap genom sport*.

Under hösten har Soldathemmet fokuserat mycket på att anpassa verksamheten till de ökade volymerna värnpliktiga. Vi har även med medel från Fritid i Försvaret fått möjlighet till nya inköp för att fortsätta skapa det andra hem som vi vill att Soldathemmet ska vara, inte bara för de värnpliktiga utan även för veteraner och anställda på garnisonen.

Vi har möblerat om i lokalen för att skapa mer utrymme för avkoppling och ”häng”, vi



Avkoppling vid schackbrädet.

har en ny massagestol som används flitigt och har uppdaterat utbudet i caféet för att vara mer attraktivt på fritiden. Vi hoppas att alla även fortsättningsvis ska känna sig välkomna och trivas hos oss!



HALMSTADS
SOLDATHEM

ÖPPETTIDER

Måndag	09:00 – 21:00
Tisdag	09:00 – 15:00
Onsdag	09:00 – 21:00
Torsdag	09:00 – 15:00
Fredag	09:00 – 13:00



Maria Lovelöv
Verksamhetschef
Halmstads Soldathem

VM-succé i Halmstad

I augusti avgjordes det sextiosjunde världsmästerskapet i militär femkamp. En succé på alla sätt både på och utanför tävlingsarenan i Halmstad – sportligt, organisatoriskt och på ett vänskapsplan enligt mästerskapets motto "Friendship through Sport".

– Det har utan tvivel varit en fantastisk och framgångsrik vecka, summerar överste Nathalie Birgentzlen, CISM:s (Conseil International du Sport Militaire) officiella representant under tävlingarna. Femkamparnas prestationer har varit toppklass.

– Jag vill berömma tävlingsledningen för noggrann planering och ett genomförande som säkerställt att femkamparna har kunnat prestera sitt allra bästa.

Favoritnationerna på förhand har i mångt och mycket infriat förväntningarna, men en och annan överraskning har också inträffat när mästerskapsresultaten summeras.

Inte minst för värdnationen Sveriges damer. Siri Englund kan numera titulera sig världsmästare i militär femkamp, i förväntad tuff konkurrens med bland annat flera kinesiskor. Det svenska damlaget tog silver i lagtävlingen där Kina knep guld och Brasilien tredjeplatsen.

– Det känns helt otroligt att det gått så bra, berättar Hanna Aho i det svenska laget, där alla svenskor gjorde personbästa i den totala poängsammanställningen. Under en sådan här tävling är det lätt att tappa fokus i någon gren som gör det svårt att leverera i fem grenar. Det är mycket mental stress. Vi har gett allt i alla grenar!

På herrsidan vann Tyskland lagtävlingen före Brasilien och Kina, men i den individuella tävlingen blev det en brasiliansk världsmästare. Nils Kirchhöfer från Tyskland, som kom tvåa i den individuella tävlingen, sum-



Siri Englund springer mot guld.

SAMTLIGA ARTIKELFOTON: ALEXANDER GUSTAVSSON/FÖRSVARSMAKTEN



Förre regementschefen Anders Svensson med svenska damlaget.



Hanna Aho ger allt på hinderbanan.

merar VM-tävlingen med positiva superlativer:

– Det känns helt fantastiskt och otroligt. Jag är så lycklig! Jag har gjort personbästa i tre av fem grenar och i totalen. Jag är bästa nykomling och världsmästare med mitt lag. Vi har gjort en fantastisk laginsats!

För tävlingsledare Jesper Lindberg har flera års förberedelser äntligen burit frukt:

– Jag känner både lättnad och glädje över att allt har gått så bra. Alla i tävlingsorganisationen har gjort sitt yttersta för att Luftvärnsregementet och Halmstads garnison skulle kunna genomföra professionella, rättvisa och bra tävlingar, och det har vi lyckats med. Det är så många detaljer som ska klaffa och så många inblandade i arbetet på många nivåer. Alla har verkligen levererat som bäst när det gäller, vilket jag är mycket tacksam för!

Bland de tävlande är det glada miner och idel lovord. Theodor Gilhøj, tävlande från Danmark, summerar intrycken:

– Det har varit ett jättebra mästerskap! I det närmaste perfekt. Tävlingsarenorna har varit bra. Maten och boendet har varit bra. Det har varit nära till allting och vi har kunnat gå mellan nästan alla platser. Jag kan faktiskt inte klaga på något eller säga att något skulle ha gjorts bättre.

Mästerskapet har till största delen genomförts i uppehållsväder och sol, men den sista tävlingsdagen öppnade sig himlen och den avslutande deltävlingen i terränglöpning blev en mycket blöt och halkig historia. Men det visade också på kamratskap.

– Det har varit fantastiskt att se lagandan hos de olika nationerna och kamratskapet mellan de militära femkamparna i veckan, berättar Nathalie Birgentzlen. Det visade sig särskilt tydligt vid terränglöpningen där de tävlande trots kraftigt regn väntade vid mållinjen tills alla hade kommit i mål. För mig var det att visa varandra respekt och ett erkän-



Nils Kirchhöfer spurtar in som silvermedaljör.

nande som visar att det här inte bara handlar om en tävling. CISM:s motto *Friendship through Sport* har förverkligats denna vecka.

Charlotte Pettersson
Försvarsmakten



Återträff med GS 1 årgång 1972-1973

För fjärde gången sedan 2016 träffades det gamla GS 1-gänget av årgång 1972-73 igen den 14-15 september 2023. Således 50 år sedan "muck", som var den 31 augusti 1973. Av tolv man kom tio till träffen.

Efter samling och gemensam lunch på soldathemmet, fick vi en intressant och mycket uppskattad information om försvaret i allmänhet och Luftvärnsregementet i synnerhet, av överstelöjtnant Conny Hansen och översergeant Oscar Sigemark.

Vi samlades sedan vid minnesstenen vid Gipen för ett gruppfoto, som välvilligt togs av en där övande soldat.

Därefter bar det av till Tylebäck Hotell & Konferens för samkväm. Det berättades gamla minnen både före och efter den goda middagen i restaurangen. Det var god stämning hos de allt tunnhårigare killarna.

Efter övernattnings och frukost togs beslut om en ny träff, om förhoppningsvis två år igen.

Bengt Arne Palm



GS 1 årgång 1972-1973 samlade vid minnesstenen vid Gipen. Bakre raden från vänster: Carl Jönsson, Christian Möller, Bengt Arne Palm, Peter Berndtson, Jan Nyström, Thomas Damstedt, Per Ehrenbom. Främre raden: John-Arne Nilsson, Tommy Nilsson, Peter Fast.

Minnesstenarna

Kamratföreningen fortsätter sitt idoga och viktiga arbete med "våra" minnesstenar. Det är ett kulturarv värt att vårda och bevara.

Utöver vård av minnesstenar runt regementet, Skedalahed och Veteranstenen i Norre Katts park – som nu Lv 6 betalar för – ansvarar vi för övriga minnesstenar i Halland och fyra minnesstenar i Vänersborgstrakten.

Den 28 september 2023 åkte en arbetsstyrka ur kamratföreningen till Vänersborg för att utföra vår ålagda uppgift av SvMM (Sveriges

Militära Minnesmärken). Redan förra året genomfördes en saneringsinsats, vilket visade sig ha god effekt. Dock icke så bra, att vi i år kunde fylla i texterna. Det gör vi nästa år.

De fyra minnesstenarna är färjeolyckan vid Lilla Edet, sista duellen i Sverige med två duellanter ur Västgöta Dals regemente (föregångaren till Hallands regemente), regemen-



Här jobbar arbetsstyrkan med Nygårdsängens minnessten.



ARTIKELFOTON: GUNNAR OHLSEN.

Färdiga vid Lilla Edet står från vänster: Lars Folkesson, Bo Westman, Göran Lundahl, Johan Rydén, Kjell Rydehed och Lars Ahlberg.

tets förläggingsplats Nygårdsängen i Vänersborg samt Grunnebohed, strax utanför.

Där hade vi turen att komma in, då platsen normalt är inhägnad för polisens hundträning. Vi fick en god pratstund med fem-sex poliser och någon hund och kunde berätta om vilken historisk plats de övade på. Vi överlämnade vår *Regementshistoria 1624–1961* till dem, för fortsatt studium av vårt kära regemente.

Den enda byggnad som återstår från forntida dar är musikpaviljongen, om än i dåligt skick.

Återkommer förhoppningsvis i nästa nummer med bilder på totalrenoverade minnesstenar.

Googla på ovannämnda minnesstenar för fler detaljer.



Gunnar Ohlsén
F d officer
vid I 16 och IB 16

TILL MINNE

Anders Sträng 1946–2023



FOTO: FREDRIK STRÄNG

Under det gångna året har vår tidigare styrelsemedlem Anders Sträng lämnat kamratkretsen.

Anders Sträng, son till redaktören Gunnar Sträng, föddes i Vadstena. Helt naturligt föll det sig då att östgöten Anders kom att påbörja sin värnpliktstjänstgöring vid det ärofulla Livgrenadjärregementet (I 4) i Linköping.

Anders blev antagen som officersaspirant vid I 4. 1968 kom han till Halmstad för att genomgå Aspirantskola 1 vid Inf KAS.

Efter endast två veckor i Halmstad besökte Anders folkparken och träffade där halmstadflickan Eva, som kom att bli hans hustru och livskamrat. Så det är Evas förtjänst att Anders valde att bli halmstadbo och därmed också söka transport till Hallands regemente. Han blev fänrik vid I 16 1969 och major 1980.

Utöver sedvanlig trupptjänstgöring som plutonchef och kompanichef vid grundutbildningsbataljonen, tjänstgjorde han också

som lärare vid InfKAS 1973-1976, och som lärare och kurschef vid InfOHS 1981-1985.

1987 placerades Anders som chef för personalavdelningen vid personalenheten. Under flera år tjänstgjorde han under denna period även vid HKV, dit han handplockats för att vara ansvarig för Försvarsmaktens personaladministrativa och förmånssystem.

Dessutom fick han leda och genomföra framtagandet av Försvarsmaktens rulla, ett omfattande arbete som genomfördes med mycket lyckat resultat. Anders fick personligen överlämna rullan till överbefälhavaren, som tacksam tog emot den och framförde ett stort tack för ett fint genomfört projekt.

Anders var mycket allmänbildad och en föreningsmänniska såväl inom försvaret som i det civila samhället.

1997 var det en mycket stolt Anders som fick befattning som chef för personalenheten vid I 16/Fo 31. Han blev därvid I 16:s sista personalchef. Där var hans motto att I 16/Fo 31:s personalenhet skulle bli den bästa personalenheten inom Försvarsmakten, ett motto så gott som något. Som personalchef vid nedläggningen av regementet arbetade Anders mycket intensivt och ägnade mycket stor omsorg om personalen för att få till bra lösningar för alla, och för de allra flesta anställda vid regementet med lyckat resultat.

Anders var styrelseledamot i kamratföreningen under flera år och då även ordförande/redaktör i tidningskommittén. Förmågan att skriva hade han förmodligen ärvt från sin far.

Genom ett stort antal mycket lärorika och intressanta artiklar i vår kamratidning har han skildrat vad som tilldragit sig på I 16 under åren som gått. Dessutom var han redaktör för boken *Hallands Regemente och Hallandsbrigadens Biografiska uppgifter 1974-2000* samt medförfattare i boken *Kasernerna på Galgberget 100 år*.

Anders hade styrelseuppdrag i OF I 16. 1986 blev han även dess ordförande. 1987, när han placerades vid PersE, lämnade han det lokala fackliga arbetet. Han fick i stället olika uppdrag inom officersförbundet på förbunds nivå.

Vid regementet fanns under flera år en mycket aktiv konstförening med många medlemmar. Anders med stort intresse för konst kom att bli denna förenings sista ordförande.

Intresset för konst fortsatte därefter för hans del med uppdrag som sekreterare i Hallands konstförening, där han bland annat under ett antal år var projektledare för den mycket uppskattade årliga vårsalongen på Hallands konstmuseum.

Efter I 16:s nedläggning placerades Anders i regementets avvecklingsorganisation, där han av naturliga skäl fick ansvar för personal-

delen i avvecklingsorganisationen.

När han lämnat sin aktiva tjänstgöring och regementsmuseet behövde en ny föreståndare föll valet på Anders, som med stor iver tog sig an denna uppgift. Museet skulle flyttas till nya lokaler och bli ett garnisonsmuseum. Under sju år tjänstgjorde Anders som föreståndare. Med hjälp av bland andra ett antal pensionerade kamrater lyckades man under Anders ledning få till ett mycket omtyckt och populärt besöksmål.

Genom Anders barn, som var aktiva inom utförsåkning på skidor, blev han engagerad som ledare i Halmstad Alpina skidklubb. Det innebar senare att han under tio års tid var ordförande i Hallands skidförbund. Detta uppdrag genomförde han på ett utmärkt sätt. Det blev uppmärksammat på förbunds nivå, och kom att innebära att Anders under tio års tid var vald som ordförande i valberedningen för Svenska skidförbundet.

Han har som tack för sina insatser tilldelats såväl Hallands skidförbunds som Svenska skidförbundets förtjänstmedalj i guld. Dessutom var han hedersmedlem i Hallands skidförbund.

Anders var mycket intresserad av historia och hade stora kunskaper inom detta område. Därför var det som klippt och skuret att han blev anlitad att leda olika stadsvandringar med olika historiska teman.

Saknaden efter vår fina vän och kamrat Anders, som gjort så många fina insatser både inom och utom tjänsten, är mycket stor. Våra tankar går särskilt till hustru Eva och barnen Ulrika och Fredrik med familjer. Trots Anders många engagemang vet vi att det viktigaste för honom var hans fina familj.

Tack för att vi haft förmånen att ha få Anders ibland oss på Hallands regemente och Hallandsbrigaden.

Lars Grahn

F d officer vid I 16/Fo 31

Hälsningar från Militärregiongrupp Halland

Vad är det, undrar säkert några. Vi är mer kända som Hallandsgruppen och kommer nog att så förbli!

Dels ligger Hallandsgruppen bättre på tungan, dels kan man ju jämföra med hur lång tid det tog efter I 16/Fo 31:s nedläggning innan busshållplatsen utanför bytte namn till Regementet (Lv 6)...

Varför då denna namnändring? Från och med i år är Hallandsgruppen inte ”bara” en utbildningsgrupp utan också ett krigsförband. Som ett led i den pågående utvecklingen av Försvarsmakten och Totalförsvaret bär Militärregiongrupp Halland traditionen Fo 31 vidare på ett högst påtagligt vis.

Vi har också fått ny grupperingsplats, eller nygammal i frivilligsammanhang. Sedan veckan efter påsk hittar ni oss i byggnad R100, mer känd som det gamla soldathemmet längs Göteborgsvägen vid infarten till motorplan. Samma plats som regementets Hv/Friv en gång huserade på innan Hallandsgruppen bildades.

Som jag ser det står Sverige inför den största säkerhetspolitiska förändringen sedan 1809 när vi går med i Nato. Mer eller mindre allt måste ses över och tänkas igenom. Det gäller även Hallandsgruppen och 45. hemvärnsbataljonen.

Vi får nya uppgifter, ny materiel och kanske också nya förmågor eller förbandstyper – vi är i början av något nytt där vi ännu inte vet fullt ut vad det kommer att innebära. Samtidigt, när mycket är i förändring, känns det väldigt bra att mycket av grunderna från min tid på I 16/IB 16 fortfarande är stabila på och alltjämt är framgångsfaktorer!

Årets verksamhet har påverkats på många sätt av det försämrade omvärldsläget, fram-

för allt kriget i Ukraina. Det märks en skärpa och allvar i det som görs och personalstyrkan i Hemvärnet i Halland har blivit större. De är också väldigt aktiva och har slagit rekord i antal deltagare vid många av bataljonens aktiviteter under året.

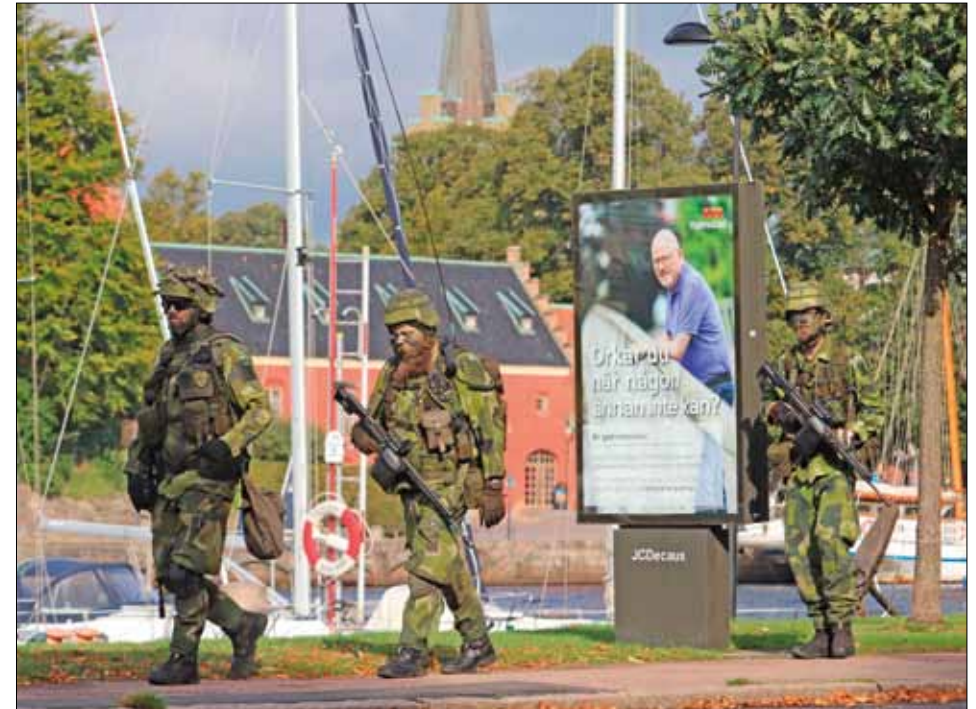
Hallandsgruppen fortsätter att stolt bära regementsfanan högt. Jag kan efter mitt första år konstatera att jag ärvt en väl fungerande grupp från mina företrädare. Likadant är det med Hallands hemvärnsbataljon, som är en av landets främsta hemvärnsbataljoner.

Några exempel från 2023 års verksamheter med bataljonen:



Stridsställning i Striby-anläggningen. Strids-skjutning med hvinsatspluton våren 2023.

ARTIKELFOTON: INFOBEFÄL 45/REKRYKOORD HAG



Hemvärnssoldater under framryckning på för hallänningar känd plats vid KFÖ:n hösten 2023.

- De tre insatskompanierna genomförde särskild övning förband (SÖF) med tema strid i bebyggelse och med fokus på att agera i pluton. Nytt rekord i antal deltagare på SÖF.

- Vi ansvarade för skydd och bevakning av amerikanska förband som grupperat i Halmstad i samband med Försvarsmaktsövning Aurora 23.

- Vi har haft hemvärnsinstruktörer ur bataljonen i Storbritannien där de utbildat ukrainska soldater under deras fem veckor långa grundutbildning.

- Snabbt organiserat stöd till samhället vid begäran från polisen vid saknad person.

- Bataljonen genomförde årets krigsförbandsövning (KFÖ) med bland annat ett samordnat bataljonsanfall med de tre insatskompanierna, samtidigt som bevakningskompaniet löste stridsuppgifter med för-

svarsstrid. Detta gjordes i centrala Halmstad med hög synlighet (och hörbarhet) för kommunens invånare! Fler än 600 personer ur bataljonen deltog på KFÖ:n.

Hallandsgruppen kan summera 2023 som ett mycket bra år, där vi tagit stora steg mot ökad förmåga att lösa våra och Hemvärnets uppgifter. 2024 kommer att bli ytterligare ett år där vi gör nya saker för första gången. Vad det blir i övrigt hoppas jag få anledning att återkomma till i kommande nummer!



Conny Hansen
Chef militärregiongrupp Halland

Grillafton – numera tradition

Fredagen den 8 september hölls den numera årligen återkommande grillaftonen på Soldathemmet. 37 medlemmar var närvarande.

Vädret var perfekt för att inleda med att sitta ute och prata gamla minnen och därefter äta den fina maten inomhus. När grillmästarna Lars Ahlberg och Reino Paakkonen hade grillat färdigt köttet och halloumin var det dags att intaga de färdigdukade platserna.

Här hade personal från Soldathemmet ordnat potatissallad, grönsallad och välsmakande sås samt bröd. Medlemmarna själva hade medtagit lämpliga drycker som avsågs förtäras under kvällen. Kan avslöjas att det var en rejäl flora av olika drycker och destillat.

Efter att alla ätit sig mätta var det dags att ta med sig kaffekoppen ut i den härliga kvällen för fortsatta diskussioner om livet och världspolitik.

Runt klockan 21:00 började medlemmarna droppa av efter en fantastiskt genomförd grillafton.

Ett stort tack till våra grillmästare Lars Ahlberg och Reino Paakkonen, personalen på Soldathemmet, Irene Johansson samt kvällens toastmaster Lars Folkesson.

Torbjörn Malmkvist



FOTON: TORBJÖRN MALMKVIST

FN-DAGEN 2023

– en viktig dag att uppmärksamma i dystra tider

I skymning och bland träd som precis börjat ikläda sig sin höstskrud firade Halmstads garnison årets FN-dag.

Under Militärhögskolan Halmstads (MHS H) ledning och med representanter för Försvarsmaktens tekniska skola (FMTS) och Luftvärnsregementet (Lv 6) genomfördes en gemensam ceremoni i Norre Katts park.

När hösten infaller gör mörkret och kylan entré. Det är lätt att bli nedstämd under denna period, inte minst när vi nås av nyhetsrapporteringar om kris, krig och konflikter som just nu pågår i världen. Men firandet av FN-dagen den 24 oktober varje år är och förblir en påminnelse om att det trots allt elände finns goda krafter som arbetar för en gemensam bättre värld.

Det är snart 80 år sedan organisationen Förenta Nationerna bildades. I år fyller den allmänna deklarationen om mänskliga rättigheter 75 år. Organisationen kan tyckas ha några år på nacken men den är lika viktig nu som då och arbetar outtröttligt för fred, utveckling och rättvisa i världen.

Sedan starten har Sverige aktivt bidragit i FN:s arbete på olika sätt. Hundratusentals svenskar har tjänstgjort i utlandsstyrkan, något som Lars Lindén, stabschef och tillika ställföreträdande chef för MHS H, också betonade i sitt tal under ceremonin:



FOTO: FÖRSVARSMAKTEN

– Sverige har deltagit och deltar alltså i FN beslutade insatser i områden drabbade av krig och konflikt. Det bidrar till en dämpande effekt i konflikter och till att bevara fred, konstaterade han.

– Genom att delta i FN-beslutade insatser minskar risken för att oroshärdar sprider sig vilket inte bara gagnar det aktuella området utan även stärker Sveriges säkerhet.

Ceremonin avslutades med en kransnedläggning vid minnesstenen ”I fredens tjänst”, följt av en tyst minut för att hedra de som givit sina liv för fred och säkerhet under FN:s flagg.

Veteraner och allmänheten hade därefter möjlighet att fortsätta kvällen på Soldathemmet för fika och gemenskap.

Sofia Svensson
Militärhögskolan
Halmstad



Hallands Militärhistoriska Museum har öppnat!

I förra numret av vårt medlemsblad berättade museichefen Daniel Borgman om läget efter det att det att museet packats ned och lämnat andra våningen på Sol-dathemmet. Glädjande nog har museet nu öppnat i ny skepnad.



Museets hemsida.

Som planerat öppnade museet på Skedalshed den 1 juli 2023, och det har sedan dess varit välbesökt. Inte minst har många grupper anmält sitt intresse. Möjligen kan namnbytet till Hallands Militärhistoriska Museum ha bidragit till detta.

Museet är alltså inte någon ”nyutgåva” av 91:an-museet, med alla dess prylar, utan är ett modernt museum där besökaren kan vandra genom den halländska krigshistorien



En hel del materiel från luftvärnet finns att beskåda. Lägga märke till den stora lyssnarapparaten i bakgrunden som fungerade utmärkt även i mörker och dimma.

SAMTLIGA FOTON: ARTIKELFÖRFATTAREN



En grupp från Underofficersklubben I 16 på besök under ledning av guiden Christer Fält (till höger). I fonden ett stridsfordon 90.



1500-talet med bl a Axtorna och befästningsstaden Halmstad. En riddare från Axtorna sittandes på sin häst (restaurerad av Anna Franciska Nilsson) övervakar besökarna.

från 1500-talet (med Axtorna) fram till våra dagar. En yta är avsatt för tillfälliga utställningar. När detta skrivs finns där en utställning om kriget i Ukraina.

För mer information besök gärna museets hemsida på <https://militarmuseum.se>.

Välkommen till Hallands Militärhistoriska Museum!



Lars Ahlberg
F d officer vid I 16

Hobbyn blev hans nya jobb

När I 16 lades ner 2000 började jag direkt på Lv 6. Det var en ganska stor omställning. Mycket gjordes på ett annat sätt. Det var inte direkt uppgifterna utan mera arbetssättet som var annorlunda, ansträngande och tog mycket kraft.

Efter några år på grundutbildningsbataljonen började jag på utvecklingsenheten på LvSS (Luftvärnets stridsskola), där jag blev chef för avdelningen. Det var ett bra och roligt jobb, men eftersom det för varje år blev mindre pengar och färre förband blev det sällan något av vårt utvecklingsarbete eller vår organisationsutveckling.

När sedan 2010 närmade sig skulle värnplikten avskaffas och obligatorisk utlandstjänst införas. Eventuellt skulle också luftvärnsutveckling flyttas till Enköping eller någon annanstans. Krigsförbanden blev bara färre och färre. Det var en dyster framtid att gå till mötes.

Samtidigt fick jag möjlighet till karriärväxling vilket innebar att jag skulle få sex månadslöner, med möjlighet till ytterligare sex månadslöner, om jag valde att sluta i Försvarsmakten.

Jag skulle fylla 50, barnen hade fyllt 20, jag hade min hobbyverksamhet att utveckla, det fanns flera skäl till att sluta, men det som var tyngst vägande var Försvarsmaktens nya inriktningar. Det fanns inget kvar, tyckte jag.

Allt detta tillsammans gjorde att jag bestämde mig för att sluta, så efter 30 år lämnade jag Försvarsmakten. I juni 2010 var det dags att gå ut genom grindarna för sista gången. Det var med blandade känslor, men



Flygfoto över anläggningen i Vinnalt.

FOTON: ARTIKELFÖRFATTAREN

också med spänd förväntan inför vad som komma skulle.

Efter nedläggningen av I 16 hade jag byggt upp en liten hobbyverksamhet i Vinnalt tillsammans med min bror. Det hade börjat redan 2000 med att vi grävde en stor damm för att ha regnbågsfiske. Samtidigt byggde vi en timmerstuga för att hyra ut.

Varför vi gjorde det kommer jag inte ihåg nu, kanske fanns det något i mitt undermedvetna som gjorde att vi började med det. Efter några år grävde vi ytterligare en damm och byggde två timmerstugor till.

Runt 2005 pratade jag med en reservofficerskollega som tyckte att jag skulle kunna ha lite aktiviteter runt sjöarna med olika teambuilding-moment. Han jobbade då som rektor för en grundskola och skulle kunna komma med sin personal till oss som en start på hösten. Det var cirka 120 personer som kom en dag i augusti, det blev ett lyckat event och starten på de aktiviteter som i dag är en stor del av vår verksamhet.

Vi byggde 2012 en "jätTEGRILLKÅTA" med plats för drygt 60 personer. Samtidigt byggde vi en timmerstuga mitt i skogen för att hyra ut till de som ville ha lugn och ro några dagar. Stugan ligger vackert i ett område med gammal tallskog, på en höjd av 190 meter över havet.

Vi startade en webbshop för att sälja fiskeflugor som ett komplement till regnbågsfisket. Vårt första köp var 18 olika sorters flugor, 1 000 av varje, från Kina. Flugorna blev väl ingen försäljningssuccé men vi utökade sakta sortimentet.

I dag har vi cirka 2 500 olika sorters flugor. Snart hade vår lokal för lager och packning blivit för liten så vi byggde en ny lokal i vår gamla ladugård. Vi tog ut all gammal stallinredning, grävde ut, gjöt en bottenplatta och fick en modern lokal på 120 m². Vi har nu Sveriges troligen största webbshop för



Michael Persson.

fiskeflugor och tillbehör för flugfiske. Vi utvecklade fisket genom att bygga tre små timmerstugor vid den stora dammen, med syftet att fiskesällskap skulle boka ett till två dygns fiske och bo hos oss.

Vi startade också vildsvinsjakt genom att hyra ut jakt dagar, främst till norrmän och danskar. Jag byggde sex åtlar, små kojor där ett par personer kunde sitta och vaka. Det blev bra och vi hade två, tre bokningar per månad. Det var ofta sällskap på tre till sex jägare som bokade en helg.

Vi stod för eftersök och hämtning av skjutna grisar. Även efter perfekta skott kunde grisen springa i väg 30–50 meter rakt ut i mörkret, så det krävdes hund varje gång vi skulle leta upp en gris. Det blev många nätter med eftersök, ibland korta och ibland så långa att det tog hela natten. Det påminde mig ofta om kompani- och bataljonsövningarna när vi var

ute på nätterna och ibland såg solen gå upp. Jag tyckte om det.

Stuguthyrningen ökade med två stugor när mina föräldrar flyttade ut från sin stuga i Tavla och vi samtidigt tog över grannhuset. Nu hade vi fyra stugor som vi hyrde ut genom olika hemsidor och via booking.com.

Jag fick frågan från en kamrat som var idrottslärare på Sannarpsgymnasiet om jag kunde ordna några friluftsdryggn för hans gymnasieelever med övernattnin i tält. Jag hade precis månaden före varit på en auktion och ropat in fyra tält 20, vilka skulle komma bra till pass nu. Eleverna skulle cykla till Vinnalt, göra två övernattnin, sedan cykla till Oskarström och paddla på Nissan tillbaka till Halmstad.

Det blev två dryggn med matlagning på stormkök, eldposter, fiske med mera – ungefär som en kortare fältvanevecka. Detta har fortsatt sedan dess och jag har fortfarande flera klasser på övernattnin.

År 2014 fick jag frågan om jag ville vara med som servicechef i Team Rynkeby Haland 2015. Det är en organisation som samlar in pengar till Barncancerfonden under ett år och sedan avslutar med att cykla till Paris på sju dagar. Det var 30 cyklister och mitt service-team bestod av elva personer. Vår upp-gift var att ordna med vägvisning, mat och dryck, sjukvård och reparationer under resan. Vi hade en lastbil, två motorcyklar, en skåp-bil, en minibuss och en personbil. Det blev som en liten kompaniövning, det var roligt att göra.

Runt 2015 hade vi aktiviteter för företag, skolor och föreningar, regnbågsfiske, en stor webbshop, vildsvinsjakt och stuguthyrning och det rullade på bra.

Jag träffade ”Robinson-Nick” på en företagarräff och vi startade ett koncept, Wild-Camp, ihop. Det skulle vända sig till familjer som ville umgås en helg i naturen utan några



digitala prylar. De bodde i tält fredag till söndag och det blev väldigt lyckat. Tyvärr blev det ingen fortsättnin eftersom pandemin kom i vägen.

Inför våren och sommaren 2020 hade vi ett ganska bra bokningsläge på aktiviteter, jakt och stugor, men när pandemin slog till avbokades i princip allting under sommaren och hösten – alla stuggäster, alla jakter och de flesta aktivitetsbokningar. Även fisket gick dåligt. Det enda som gav lite pengar det året var vår webbshop. Det blev två bistra år.

Sommaren 2022 var bokningarna tillbaka på ungefär samma nivå som före pandemin, men vi slutade med jakt och stuguthyrning. Vår stuguthyrning är bara för boende som bor tills vidare.

Nu, hösten 2023, tar vi fram en ny verksamhet tillsammans med några kollegor, en naturinspirerad hälsoutveckling som vi erbjuder till företag, personalgrupper och privatpersoner. Vi kallar det VinnDig.se.

Tretton år efter att jag slutade i Försvarmakten tycker jag att jag gjorde rätt val. Men det är klart, lite har jag saknat soldaterna, utbildningen och övningarna!

Michael Persson

F d officer på IB 16 och Lv 6

50-årsfirande av värnplikten

Lördagen den 4 november 2023 träffades detta härliga gäng för att fira 50 år sedan inryckningen på GS 1, livkompaniet.



Fr v: Folke Schlichting, Roger Karlsson, Bengt Söderquist, Roine Bengtsson, Gert Abrahamsson, Roland Norrman, Göran Blomqvist, Bengt-Åke Andersson, Hans Hilbertsson, Christer Gunnarsson, Stig-Olof Fredriksson, Sven-Erik Jägervall, Gert Larsson, Ingemar Stenbeck.

Vi ryckte in den 5 november 1973 under ledning av Göran Blomqvist och Björn Andersson. Vi var 19 elever varav tio fortsatte på GS 2, plus att det tillkom ett par andra elever från andra förband. På GS 2 förde Tyko Rös, Björn Andersson och Sven-Erik Jägervall be-fälet.

Vi togs emot av Lars Folkesson och Lars Ahlberg som stod för guidningen. Dagen började med ett besök på de gamla logementen och övriga kompanilokaler, därefter vidare till ”marken” för kaffe och tilltugg.

I samband med fikan informerade Lars Ahlberg vad som hände regementet efter 1974 då vi skildes åt. Regementsbesöket av-

slutades med en guidad visning av officers-mässen.

Efter besöket på regementet begav sig gänget ut till Tylebäck för fortsatt verksamhet. Vi hade en fotovisning med insamlade foton från värnpliktstiden, var och en fick ge en kort information vad som hände efter GS 1. Vi åt gemensam middag och kvällen fortsatte med god dryck och många roliga ”lumparberättelser” långt in på småtimmarna.

Efter en sen frukost och sammanställning av kvällen skildes gänget åt. Alla var överens om att vi skulle upprepa denna sammankomst.

Bengt Söderquist

”Vitsordssänket”

Sommaren 1975 – Infanteriets stridsskola (InfSS). Jag och den pansarvärnstrupp vid 12:e pansarvärnskompaniet I 16/Fo 31 som jag var instruktör vid skickades till Kvarn för att vara övningstrupp vid Militärhögskolans (MHS) kurs för blivande bataljonchefer (batch). Som förbandsinstruktör (FBI) följde förstås ordinarie plutonchefen, L-A Karlsson, med.

Troppen bestod av två grupper med vardera en pansarvärnspjäs 1110, ett granatgevär (grg) m/48 C och en kulspruta 58. Allt drogs av traktorer och truppen cykeltolkade efter. Självt fick jag åka bakryttare på motorcykel.

Lojal trupp

Truppen var oerhört lojal och följsam även om jag i början var lite skeptisk till att så många kom från storstaden Göteborg och hade långt hår. Jag var skeptisk i onödan.

Emellanåt skickades vi ut för att skydda en flank och slåss mot mygg. Vid ett tillfälle råkade vi ut för ”styrka C”, under befäl av överfurir Roland Norrman, som var med på övningen med sin spaningspluton och ville hjälpa sin kamrat genom att släppa ut luften ur pansarvärnstruppens cyklar. Där och då svor jag att hämnas! Men det har snart gått femtio år och hämnden har blivit lite för kall.

Någon större truppförare var jag väl inte men jag tyckte att vi löste våra uppgifter till-



FOTO FRÅN ARTIKELFÖRFATTAREN

Kapten Lars-Arne Karlsson plus värnpliktiga i den mindre lämpliga stridsställningen.



fredsställande, en åsikt som tyvärr inte delades av alla på bataljonchefskursen. Långsam, svårt att förstå givna order med mera var några av omdömena om mina prestationer.

Viktig uppgift

En dag fick jag och min tropp en uppgift: ”Skydda bataljonsstabens (batstaben) gruppering vid vägskälet X. Fienden kommer att anfälla från väster med pansar om 30 minuter!” (Se skiss ovan.)

Sagt och gjort! Här dög bara pansarvärnspjäser. Traktorerna med sina entons-kärror och övriga vapen skickades mot batstaben där de borde vara säkra.

Terrängen var svår. Granar och tallskog blandat med våta rester av skogsavverkning. Dessutom var det en kraftig stigning till den av mig tilltänkta stridsställningen.

Långsam framryckning

Vi slet och drog våra två pjäser och efter en kvart hade vi kommit 25 meter. Ögonblicket senare utbröt en våldsam skottlossning i östlig riktning.

– Du anropade väl batstaben och medde-

lade att dina traktorer skulle ansluta till dem? frågade L-A Karlsson.

– Inte direkt, men de borde väl märka att fordon kommer från oss i väster?

– Jo, jag tror de har märkt det!

L-A hade knappt hunnit avsluta meningen innan det brakade till på vägen och tre infanterikanonvagn 103 dundrade fram under intensiv skottlossning. Samtidigt anföll delar av InfSS övningskompani fejt vår flank. Att manövrera våra pansarvärnspjäser var inte att tänka på utan jag hann bara skänka en tanke på bataljonstaben som nu oskyddad befann sig några kilometer bort. Tidigt fick jag veta att eleverna var betygsatta och jag kunde bara hoppas att truppförande inte var från Hallands regemente.

Kärnfull kritik

L-A:s genomgång var kort och kärnfull. Att i oländig terräng släpa pansarvärnspjäser är inte så lyckat. Att kommendera ”grg bärning” hade varit mer ändamålsenligt. Just då tyckte jag att han kunde sagt det innan, men då hade jag inte fått en bestående minnesbild av problematiken, så i efterhand var L-A:s beslut



FOTO FRÅN ARTIKELFÖRETTAREN

Lars Odrup vid pansarvagn i Finland.

klokt. Jag lärde mig mycket av Lars-Arne Karlsson.

När kalabaliken så småningom lagt sig fick vi vila några timmar men på kvällen kom ett bud att jag skulle anmäla mig för truppförande bataljonchefen. Sagt och gjort, jag lät min motorcykelordonnans transportera mig till staben och frågade nervöst efter batch. Han ligger i tältet och sover, fick jag veta. Lyckan står den djärve bi har alltid varit min paroll, och jag smög skyggt in i stabstältet där en sovsäck låg och snarkade.

Han väcktes och stirrade på min uppenbarhet.

– Bryt staben! Marschfärdiga!

Nog anade jag att jag inte var enormt populär bland MHS-eleverna men att fly bara på grund av mig var ändå lite magstarkt.

Tumult utbröt men stabens flykt avbröts då någon lärare fick stopp på den sömndruckne MHS-eleven. Han hade glömt varför han kallade på mig och jag åkte lättad tillbaka.

Ett sänke?

Under senare delen av övningen fick jag ibland ryktesvägen från MHS-eleverna höra uttryck som "vitsordssänket". Jag började ana vem som avsågs men jag var ändå nöjd. Och det kunde ju i stället handla om den svekfulle Roland Norrman.

Trevliga värnpliktiga som alltid gjorde sitt bästa även när jag gav mindre genomtänkta order. Så här långt efteråt är det lätt att se minnena i ett rosenrött skimmer men även om det fanns mindre trevliga stunder så gav det mig erfarenheter och minnen för livet.

Lars Odrup
Överfurir 12:e pvkomp



Hur är det att göra värnplikten på Luftvärnsregementet?

Mitt namn är Arvid Strandberg, jag är 19 år och gör just nu värnplikten på Lv 6. Närmare bestämt så gör jag den på luftvärnskompaniet på 1.98 robotpluton, som luftvärnssoldat. Jag är inne på min fjärde månad och har sex månader kvar.

Jag har ända sen jag var liten velat göra värnplikten, så när mönstringsunderlaget kom i brevlådan var det för mig en självklarhet att svara ja på frågan om jag hade intresse av att göra "lumpen".

Det som däremot inte var en självklarhet var att jag skulle hamna på Luftvärnsregementet. Jag hade sett framför mig att hamna på något annat förband. Ärligt talat visste jag mycket lite om just vårt luftvärnsförsvar, jag visste knappt att vi hade något... Men när "luftvärnssoldat" var ett av de alternativ jag fick så jag valde jag det, utan att riktigt veta vad jag gav mig in på. Jag ångrar inte det beslutet.

Jag trivs väldigt bra på Lv 6 – allt från det goda kamratskap som man får med kamraterna på plutonen och kompaniet efter att vi jobbat och löst uppgifter tillsammans, till befälen som alltid är peppande, stöttande och hjälper mig som individ och oss som stridspar, grupp och pluton att bli bättre och bättre på allt, från att bädda sängar till att skjuta ner flygplan.

En annan aspekt som jag gillar med att göra värnplikten på just Luftvärnsregementet är att vi är ett av de förband som kommer att vara först med att möta fienden i händelse av ett anfall mot Sverige. Om jag ska vara ärlig var min uppfattning av luftvärnet att det var ett rätt slappt förband, där man mest satt och knappade på datorer och var längst bakom

frontlinjen och inte gjorde så mycket, särskilt inte krävande uppgifter.

Men efter ett tag förstod jag just detta, att vi är det förband som möter fienden först och därför ett extremt viktigt förband. Denna vetskap bär jag med mycket stolthet. Det känns väldigt bra att ha det ansvaret inom försvaret.

Med risk för att ångra att jag skriver detta, så hade fler fysiskt krävande övningar inte varit fel. Både för att jag som person älskar utmaningar och för att det verkligen hjälper kamratandan när man får kämpa och lida tillsammans.

Men som helhet är jag väldigt nöjd med att göra min värnplikt här. Jag rekommenderar verkligen alla att göra lumpen. Det är inte alltid kul, det är det inte. De timslånga inventeringarna, den ännu längre vapenvården och de tidiga uppstigningarna kan vara tuffa.

Men allt detta är värt det, för man får så mycket av det. Man utvecklas som person, lär sig otroligt mycket och får vänner som man aldrig skulle ha funnit annars. Och det är riktigt kul också, efter ditt första skott med kul-spruta kommer du att förstå vad jag menar.

Arvid Strandberg
Värnpliktig, Lv 6



Renoveringen av kasern III stöter på problem



SAMTLIGA ARTIKELFOTON: ANDERS FALL

Vinden.

Det har inletts ett omfattande renoveringsprojekt av tre kaserner på Lv 6. De byggdes i början på 1900-talet. Under de kommande åren behöver de "ROT-renoveras" (renovering, ombyggnad och tillbyggnad).

Skanska, som leder renoveringsarbetet, meddelar att de redan stött på flera problem, som till exempel att ritningar inte stämmer.

– Ritningarna för el, fläkt och avlopp stämmer inte med varandra, säger Stefan Granat som är platschef.

Underlaget är gjort för länge sedan. Detaljnivån och samgranskningen har brutit, menar platschefen. Han medger att problemet tar mer tid än väntat, men går att lösa.

– Det blir mer jobb när inte storleken på schakten stämmer med den utrustning som beställts och som vi ska installera, säger Stefan Granat vidare och syftar på dimensionen på det nya fläktsystemet.

– Det är utmanande att renovera ett sådant gammalt objekt. Men det är roligt också. Man vet aldrig vad man stöter på.

Christoffer Thuné, som är arbetsledare på plats, berättar att det går bra men att de stött på flera överraskningar. Till exempel fanns under golvet i logementen en masonitskiva under mattan. Enligt modern, fackmanna-

mässig standard är det inte stabilt nog. Nu behöver snickarna i stället kompensera genom att lägga spånskiva på det gamla trägolvet. Sedan ska en ny plastmatta på överst.

Ett par snickare från Skanska jobbar samtidigt som en underentreprenör river. Runt tolv personer finns på plats i olika roller.

I den dammiga korridoren utanför logementen ligger dörrposter i tegel nedlagda på golvet. Dörrarna kommer att bli bredare till logementet då nya karmar ska in i väggen.

I en av korridorerna på plan fyra har en vägg slagits ut och en arbetshiss installerats utanför. Tjockleken på väggen är synlig och väl tilltagen.

På nedersta planet ska vaktens lokaler byggas om. De ska både förstärkas och förstöras. Den gamla arresten, ett udda utrymme som knappt förändrats sedan 1906, kommer att moderniseras. På nedre plan står även stora ställluckor lutade mot väggarna.

– De fanns överallt här nere. Det var fruktansvärt tungt arbete att montera ner. Det är



Korridoren med logementen till vänster.

väl skyddsluckor tror jag, säger Christoffer Thuné.

Högst upp på vindsvåningen har rivningen kommit långt. De lätta gipsväggarna som delade utrymmet till klassrum, är rivna. Ett stort rum har i stället öppnats på mitten av vinden. Takpanelen gömde ett gammalt trätak med



Arresten.

reglar och i golvet ligger drivor med grus där entreprenören bilat bort en halv decimeter betong.

– Vi får suga bort gruset härifrån innan vi gör ett nytt golv. Sedan blir fläktsystemet betydligt större och delas upp på två ställen.

Från toppen till botten, ner till källaren i huset, löper en ljusslinga som extraljus för snickarna. I källaren ligger buntar med elkabel. Vapenvårdslokalerna är tomma på bänkar och Christer visar runt.

Kvinnlig personal i byggnaden hade inget ordentligt omklädningsrum utan en tillbyggd provisorisk del med enklare uppsatta väggar.

– Nu bygger vi större utrymmen med en intilliggande bastu. Samma gäller på männens sida – ljus och fräscht och med bastu, avslutar Christer Thuné.



Anders Fall

Kommunikatör Lv 6

Möblemang i mässen



FOTO: LARS AHLBERG

Möbler, formgivna av dåvarande överstelöjtnanten Magnus Adlercreutz vid I 16, har nyligen placerats i Fägeskiöldsska rummet på mässen. Det snidade motivet av det västgötska lejonet är från omkring 1907. Adlercreutz var känd som en skicklig tecknare och hans majorsbefordran lär ha fördröjts genom denna hans förmåga. Möblerna tillhör Kungl Hallands regemente men har under en längre tid varit utlånade till Garnisonsmuseet (numera Hallands militärhistoriska museum).



SVERIGES
MILITÄRA
KAMRATFÖRENINGARS
RIKSFÖRBUND



SMKR står för Sveriges Militära Kamratföreningars Riksförbund. SMKR har delat in Sverige i åtta regioner. Vår förening, Hallands Regementes och Hallandsbrigadens Kamratförening, tillhör Region Väst. SMKR leds av en styrelse med representanter från respektive region. På SMKR:s hemsida <https://smkr.org> kan du läsa mera.



Jullunchen 2023

Vi var 55 deltagare lördagen den 25 november.

Hungriga och förväntansfulla inleddes allt som vanligt med glädje, glögg och mingel på mässen. Därefter blev det samling i order-salen och mycket mat och dryck.

Snapsvisorna tror jag ekade som vanligt ut i hela kanslihuset och kanske ända till vaktet. Sedan lotteri med priser från många av de tra-

ditionella (Olanders blommor och ting, Göran Lundahl, kamratföreningen med flera).

De som jobbade fick som vanligt biobiljetter och kramar (blev en) av Johan Rydén. Efter detta åkte ett större antal hem och en mindre del körde efterfest. Tradition!

Bo Westman



FOTON: LARS AHLBERG, BO WESTMAN



ARTIKELFOTON: LUFTVÄRSREGEMENTET

Nya luftvärnshallen. T f C Lv 6 Jan Ohlson till höger.

Läget vid Luftvärnsregementet

Dags att summera ett händelserikt år för Luftvärnsregementet, Försvarsmakten och Sverige.

Vi befinner oss fortsatt i ett mycket allvarligt omvärldsläge och ytterligare eskalering kan inte uteslutas. Försvarsmakten följer utvecklingen noga och vi försvarar Sveriges gränser dygnet runt, året runt.

I hela Försvarsmakten pågår ett arbete med att bygga upp ett starkare militärt försvar för att skapa ett motståndskraftigt Sverige. På Luftvärnsregementet pågår den resan med full kraft. Beredskapskontroller, skarpa insatser och övningar gör att vi ständigt utvecklar vår förmåga.

Ombevapningen och införandet av luftvärnssystem 103 och 98 har fortsatt under hela året och fortsätter även under nästa år. I höstas togs det första spadtaget till den nya luftvärnshallen, som gör oss rustade för många kommande år av utveckling och utbildning inom svenskt luftvärn.

Framtiden säkras också infrastrukturmasigt genom att våra kaserner, en i taget, genomgår en omfattande reovering. När det är

klart kan vi ta emot ännu fler värnpliktiga än vi gör i dag.

Vi har också i år genomfört den första skarpskjutningen av robotsystem 23 i Försvarsmaktens regi. Skarpskjutningen innebär att det aktiva försvaret av Gotland har förstärkts, och den var en del av att bygga upp luftvärnsförmåga på Gotland.

Kontinuiteten i den förmågeuppbyggnaden visas av att både skytt och stridsledare vid skarpskjutningen ingick bland de värnpliktiga från Lv 6, som året före gjorde delar av sin värnpliktsutbildning på Gotland. Nu var de inkallade på sin första, men troligen inte sista, krigsförbandsövning.

Grundutbildningen av värnpliktiga pågår året runt. Nytt för nästa år är att vi har en första inryckning redan under tidig vår för de som ska utbildas till plutonsbefäl.

Våren kommer att bjuda på en sedvanlig övningsserie som mynnar ut i en slutövning för de värnpliktiga, innan det åter blir dags

för en pampig ”muckceremoni” i centrala Halmstad. Det är med stor glädje jag ser hur vi varje dag bidrar till unga människors, och förhoppningsvis framtida kollegors, utveckling.

Ett annat glädjeämne under året var när Luftvärnsregementet och Halmstads garnison i slutet av sommaren stod värd för VM i militär femkamp. Det blev en fantastiskt rolig och välarrangerad vecka som bjöd på fenomenala tävlingar. Teamwork både på och utanför arenorna!

På det mer allvarsamma planet fortsätter Rysslands anfällskrig mot Ukraina. Sveriges intressen försvaras i Ukraina och Försvarsmakten har under 2023 fortsatt att genomföra utbildningar och skänka materiel till Ukraina. Det är ett arbete som tar stor kraft men som också skänker stor stolthet bland alla inblandade.

Även regementets personal har varit inblandad i verksamhet som präglats av dess stora betydelse för Europas framtid och som genomförts under stor sekretess och tidspress. En gedigen insats som alla inblandade genomfört med stor framgång. Genom att stödja Ukraina tar vi ställning för viktiga värden som demokrati och yttrandefrihet!

När vi blickar framåt ser vi ett svenskt medlemskap i Nato och ett nytt försvarsbeslut. Sveriges ansökan om Nato-medlemskap gör att vi är mitt i en historisk förändring av vårt lands säkerhetspolitik. Sverige kommer att delta aktivt i Natos kollektiva försvar. Samtidigt stärks vårt nationella försvar.

Överbefälhavare Micael Bydén lämnade i början av november sitt råd till politiken med anledning av Nato-medlemskapet inför nästa försvarsbeslut. ÖB:s råd slår fast vikten av luftförsvar inom samtliga försvarsgrenar, bland annat för att kunna ingå i Natos integrerade luft- och robotförsvar. Nu ska politiken ta hand om underlaget. Vi ser med tillförsikt fram emot det kommande beslutet.

Som ett resultat av att vi kommit närmare Nato kommenderades överste Mikael Beck till en Nato-kurs i Rom under fem månader. Därför lämnade han i augusti över regementschefskapet till undertecknad.

Sammanfattningsvis bedömer jag att det enda som med säkerhet går att slå fast om 2024 är att det kommer att bli ytterligare ett händelserikt år.

Jan Ohlson
Överstelöjtnant,
t f Chef Luftvärnsregementet



Utbildning av ukrainsk personal.



SAMTLIGA FOTON: FÖRETTAREN

Fanborgen med de tre förbanden samt Hallands regementes och Hallandsbrigadens kamratförening.

Veterandag med fokus på Libanon

Veterandagen uppmärksammades traditionsenligt i Norre Katts park i Halmstad. I år var det särskilt fokus på de veteraner som tjänstgjort i Libanon och UNIFIL.

Libanon-veteranerna och deras anhöriga hade bjudits in särskilt för att delta i ceremonin och för att få ta emot en jetong för genomförd insats. Även om det är veteranerna som står i fokus ska även de anhöriga hyllas och äras – de anhörigas stöd är en viktig del i en insats.

Veterandagen i Halmstad är ett garnisons-gemensamt firande med en fanförare från Militärhögskolan Halmstad, en från Luftvärnsregementet och en från Försvarmaktens tekniska skola. Överstelöjtnant Niklas Jörnsby, ställföreträdande chef för Försvarmaktens tekniska skola, höll ett tal där han hyllade och tackade de som gjort en insats i Libanon, men även de anhöriga som skötte bestyren på hemmaplan.

Birgitta Nilsson var på plats i Norre

Katts park för att ta emot en jetong för sina insatser i Libanon.

– Jag har varit i Libanon tre gånger. Första gången var jag där som medicinsk sekreterare, de andra gångerna som assistent på en tillsynsenhet. Vi var ute och gjorde olika inspektioner för att se att de hade vad de behövde för att lösa sina uppgifter, exempelvis på sjukhus, berättar Birgitta.

Under samtalet framkommer det att Birgitta är en rutinerad veteran – tre insatser i Libanon, en i Irak, en i Saudiarabien och två gånger i Somalia.

Vad är det som gör att du åker igen och igen och igen?

– Det är en speciell känsla som är svår att förklara. Du gör en insats tillsammans med andra. Det är ett speciellt kamratskap och



Anders Hörström uppmärksammas.

man får uppleva saker tillsammans som man inte gör hemma. Jag har fortfarande kontakt med många av kamraterna från mina olika insatser, säger Birgitta.



Birgitta Nilsson erhåller sin jetong ur Niklas Jörnsbys hand.

En annan som var i parken för att bli hyllad och för att få ta emot en jetong var Anders Hörström, tidigare officer vid Försvarmaktens tekniska skola.

– Jag var i Libanon 1985 och 1987 som sjukhusväbel. Det var en spännande tid och jag minns att jag var ”taggad” innan jag skulle åka. Det var ju ett äventyr – ett annat land, en annan kultur och nya upplevelser, berättar Anders och minns tillbaka.

Ceremonin i Norre Katts park blev en fin stund att minnas svunna tider och framför allt att ägna de som gav det yttersta – sitt liv – en tanke. När kransen lades ner vid minnesstenen stod deltagarna upp för att hedra alla insatser som kvinnor och män gjort i Libanon och världen över.

Veterandagen är sedan 2012 en allmän flaggdag och uppmärksammas 29 maj.



Åsa Eriksson
Kommunikationschef

Lennart Lindéns tankar går till "Flydda tider"

De godaste bruna bönor soldaterna nåsin ätit

Denna artikel har hämtats från Älvsborgaren nr 2 - 2022.

När jag var lärare på InfOHS i Halmstad tillbringade vi ofta ett par veckor uppe på övningsfältet i Karlstad. Vi fick låna soldater på regementet där för att träna våra befälselever med hjälp av de värnpliktiga.

Det var ett himla harvande hit och dit på övningsfältet dagen lång och vädret var ofta riktigt dåligt. Värmlänningarna var dock ett tåligt folk så det var sällan vi hörde någon klaga.

Maten tillagades i den vedeldade traktor-dragna koktrossen ute i skogen så att även kockarna fick öva sig. Vi bodde i tält i skogen och middagarna kunde bli framåt klockan 20:00 på kvällen då det var mörkt och alla var vansinnigt hungriga.

Fiasco-middag

En kväll mitt i vintern när alla var våta och trötta fick jag bud om att jag skulle komma till kokvagnen för att koktrosschefen ville tala med mig. Jag mötte en förtvivlad koktrosschef som meddelade att middagen som skulle vara färdig om tjugo minuter hade blivit fiasco.

Grabbarna hade lagat bruna bönor med stekt fläsk hela eftermiddagen. Vid 19-tiden fick de höra att det tillkom ytterligare 20 soldater som skulle ha mat. Alltså fick kockarna snabbt som sjutton steka ett par kilo fläsk till och en soldat fick order att hämta några stora spadtag med snö för att blanda ner i kärlet med bönorna så att maten skulle räcka till alla.

Dessvärre hade den soldat som skulle hämta snön bakom tältet inte noterat i mörkret att det var gul snö han hämtade. Nu lukade bönorna svagt av urin och de gick inte att

servera. Koktrosschefen och hans kockar var förtvivlade. Det skulle ta tre timmar att koka nya bönor.

Goda råd var dyra och jag skickade efter kompaniets sjukvårdare. Han lämnade över en burk med Försvarets vattenreningstabletter som används om man tvingas använda förorenat vatten i fält. Dessa tabletter innehåller bland annat klor, som dödar såväl farliga som ofarliga bakterier och all annan skit.

Jag hällde i hela burken i den stora grytan och rörde om (vi pratar nu om bönor för cirka 100 personer). Efter en stunds omrörning i grytan fann vi att urinlukten hade ersatts av en svag klorluk och det var nästan lika illa. Nu var goda råd ännu dyrare eftersom det bara var tio minuter till servering och soldaterna stod utanför kokvagnen och var jättehungriga.

Sirap räddningen

Då sade koktrosschefen: "Vi skall kanske försöka med sirap?". Sagt och gjort. Vi öste ner en hel liter sirap i grytan och rörde om igen. Klorlukten försvann men inget befäl ville provsmaka. De första 20 hungriga soldaterna hängde på låset utanför i mörkret och ville ha mat.

Jag gick ut till soldaterna och sade att kockarna hade lagat sällsynt fylliga och goda bruna bönor till middag som belöning för att de gjort ett gott jobb under dagen. "Kanske de kunde upplevas lite söta", sade jag, "men

det ger fin energi för morgondagens anfallsövningar".

Bästa bönorna!

Soldaterna struntade i vilket, bara de fick mat fort. När de första 20 soldaterna fått sin mat frågade jag hur det smakade, och de svarade att detta ta mig sjutton var de godaste bönor de någonsin fått i lumpen. Koktrossens grabbar fick mycket beröm och jag påminde koktrossgruppen samt sjukvårdaren om att de hade tystnadsplikt.

Soldaterna sov som stockar i sina tält hela natten och ingen fick ont i magen. Det man inte vet, har man inte ont av. Jag tror att även Gud i sin himmel hade roligt åt detta!

Händelsen är numera preskiberad.



Lennart Lindén

Underofficersklubben byter ordförande

Efter tio år som ordförande i Underofficersklubben I 16 avtackades Christer Kjell i samband med årsmötet på soldathemmet den 8 mars 2023. Till klubbens nionde ordförande valdes samtidigt Lars Bastholm.

Klubben är fortfarande aktiv och består för närvarande av 45 medlemmar. Aktiviteterna under året utgörs av regelbundna frukostmöten på soldathemmet, en julresa till Helsingör och en herrmiddag på officersmässen efter jul, med en mycket uppskattad och svår (!) frågesport, sammanställd av Lars Arne Karlsson.

Tilläggs kan att en längre artikel om Underofficersklubben I 16 publicerades i vår medlemstidning 2018.

Lars Ahlberg



Christer Kjell avtackas.

FOTO: LARS AHLBERG

Ukraina i centrum

Hej kamrater! Skriver några ord från Supreme Headquarters Allied Powers Europe (SHAPE) i Mons, Belgien, som är min arbetsplats sedan slutet av augusti.

En spännande plats i dessa tider, jobbar på J3 här med mycket av dagens oroligheter i världen. Som ende svensk på avdelningen får jag många frågor inför kommande Nato-inträde. Sverige är med på många sätt trots att vi ännu inte, när detta skrivs, är ratificerade. Här finns mycket att skriva om, men min text kommer handla om Ukraina och det fortsatta kriget.

Kriget pågår oförtrutet med ett oerhört lidande för alla inblandade. Ukraina försvarar sig på ett fantastiskt sätt – trots motståndarens storlek och resurser – med västs stöd. Utan fortsatt stöd lyckas inte Ukraina stå emot och kasta ut de angripande styrkorna.

Nu har kriget gått in i en fas av ”låst läge” där den stora kampen handlar om att göra logistik och överlevnad svårt för varandra genom drönar- och missilangfall från respektive sida. Här har Ryssland fördelen av att kunna slå fritt med alla medel mot Ukraina medan Ukraina är begränsat till att slå enbart inom ockuperat område med tillförda vapensystem. De har dock utvecklat egna drönare för att göra det möjligt att även slå in i Ryssland mot olika baser, samt visa att man kan slå tillbaka.

De ukrainska styrkorna, med bland andra min kollega Anatolii (C J2 46 Airmobile BND), har nått framgångar denna sommar. Dock blygsamma sett till erövrade territorium, men stora sett till utslagna och tillfångatagna ryska soldater, samt utslagen materiel.

Anatolii beskrev en lyckad raid där en av deras plutoner nattetid lyckades ta sig igenom ett minfält, krypandes medförande både granatkastare, minor och annan tung utrustning. Man bröt in i de ryska försvarslinjerna på morgonen, rensade dem under en timmes strider och lyckades sedan försvara tagen terräng intill dess förstärkning anlände under eftermiddagen, då man lyckats bryta nya genomgångar i minfältet. Man slog ut cirka 100 ryska soldater och förlorade tolv egna under denna strid. Detta var början till att man lyckades återta Robertyne i det södra frontavsnittet.

Ukraina har denna sommar satsat mer på att reducera materiel- och soldattillgången för Ryssland, då man har mycket svårt att nå det övertag som krävs för en offensiv så som vi blivit lärda (tre till fem gånger större än motståndaren i kraftsamlingsriktningen). Jag



Min vän Anatolii med livgardist vid firande av nationaldagen den 24 augusti 2021.

Förändringsområde	Orsak	Konsekvens
Underrättelser (strategisk, operativ, taktisk)	Utveckling av satelliter, sensorer, drönare	Svårt att döja enheter, verksamhet och förberedelser
Mekaniserad strid med pansarfordon	Utveckling av slutfasstyrd artilleriammunition, drönare, pansarvärnsrobotar, minor	Pansarfordon mycket sårbara, motmedel saknas
Artilleri indirekt understöd	Precision, rörligt, drönare för eldledning	Överlevnad och verkan från relativ säkerhet
Attackflyg	Mycket effektiva luftvärnssystem gör det svårt att verka	Svårt att uppträda över fiendligt territorium. Missiler och drönare ersätter.
Marina fartyg	Havsdrönare, sjörobotsystem, robotsystem	Sårbara stora enheter, svåra att skydda

sammanfattar i tabellen ovan vilka orsaker som påverkat dagens stridsfält till att bli vad det är, enligt min mening.

Stridsvagnen är för tillfället ej längre stridsfältets kung, det har blivit artilleripjäsens och drönarens krig.

Saker kan ändras snabbt. Utvecklingen av olika skyddsåtgärder går med rekordfart och här får inte Sverige halka efter. Jag medverkar just nu i några projekt som Försvarshögskolan bedriver som jag vet kommer att leda till att vi tar till oss olika erfarenheter från det pågående kriget.

En annan aspekt på kriget är de brott mot krigets lagar som sker främst från rysk sida. Mina ukrainska kolleger som känner sin granne väl brukar säga att fienden ”inte har överraskat oss mer än på ett sätt.” Deras oerhörda brott mot mänskligheten, brott från tortyr till misshandel och beskjutning av civila, sjukhus med mera pågår utan gränser. Tänk er som ett exempel Butja med avrättningar genom att elda upp levande människor, till och med barn, och skjuta prick på civila människor för att det är kul! De brott som är begångna kommer aldrig att förlätas och måste leda till att skyldiga ställs inför rätta.

Som avslutning måste jag ta upp stödet från Sverige och väst i övrigt som mina kolleger och vänner i Ukraina är mycket tack-

samma för. Utan det hade Ukraina i dag inte lyckats så väl i sin strid att försvara sitt land och vårt sätt att se på hur ett land och en värld bör styras. Här får vi inte tveka, om vi slutar bidra till dem kommer deras kamp att ha varit förgäves. Mina vänner brukar säga att de måste ta striden nu annars kommer kommande generationer att få ta den, och de vill inte låta dem ära detta. När en liten stat slåss mot en stor finns bara ett sätt att hävda sig. ”Med bättre vilja och teknik.” Detta måste vi bidra med.

Tack för denna gång. Som ni kanske känner till brukar jag hålla föredrag kring Ukrainakriget. Insamlade medel går till mina vänners förband för inköp av diverse utrustning. Om ni vill bidra till Ukrainas fortsatta kamp för sin egen och vår framtid har ni möjlighet genom följande Paypal-konto till min vän Alexander som är stabschef på NGU First Rapid Brigade.

Paypal-mottagare: Boryosenko Oleksandr, boriskabad@gmail.com



Roger Djupsjö
F d officer IB 16

400-årsminnet av regementets uppsättande

Undertecknad är ansvarig för att uppmärksamma minnet av uppsättandet av Västgöta Dals regemente den 10 mars 1624.

Kamratföreningens styrelse har godkänt ett utkast till plan och angett tidpunkten 7 september 2024 då minnet skall uppmärksammas.

Evenemanget kommer att likna brigadens återträff 2022 där vi genomförde aktiviteter på Gipen och avslutade på mässen. Deltagarna kan ansluta efter hand och medverka efter bästa förmåga. Att utföra glada tillrop är också en uppgift.

Möjligen kommer vi att göra detta i samverkan med Hallands Militärhistoriska Museum för att få en spännvidd på 400 år.

I skrivande stund är planen enligt följande: Kamratföreningen skall uppmärksamma regementets uppsättande under kamratliga former i syfte att bibehålla trivsel och gemyt

samt att möjliggöra ytterligare rekrytering av ungdomar (45–50-åringar) till föreningen.

Inledningsvis skall utbildningskontroll genomföras i syfte att pröva deltagarnas färdigheter på ett trivsamt sätt. Momentet avslutas med stridsvärdehöjande åtgärder.

Därefter skall betraktelse genomföras där deltagarna påminns om vårt regementes olika stordåd i historien.

Avslutningsvis skall middag och samkväm på I 16:s mäss genomföras i syfte att ytterligare förstärka förbandsanda och förhoppningsvis inlemma nya kamrater i gemenskapen.

Ungdomssektionen med flera kommer att engageras för att biträda i genomförandet.

Lars Lindén



FOTO: ARTIKELFÖRETTAREN

Bild från återträffen 2022.



Efter invigning av kasernerna var det fortfarande många olösta problem. Ett var: Den hygieniska standarden var i början förvånansvärt låg.

I varje kompanikorridor fanns endast en torr-klosett, som låstes upp vid tapto och stängdes vid revej.

Nåja, där fanns också en urinoar, en enkel plåträna, som ledde fram till ett uppsamlingskärl. Soldaterna var i övrigt hänvisade till det väl tilltagna bataljonsdasset med 18 hål bredvid varandra i två rader utan av-

skärmningar. Således plats för 36 mannar åt gången.

Avträdet låg vid norra grinden på den plats, där stabs- och förvaltningsbyggnaden i dag ligger. Med tanke på att endast en toalett på kompaniet fanns att tillgå, är det lätt att förstå den krissituation som också nattetid kunde drabba soldaterna.



I äldre tider var ett toalettbesök ingen privatsak! Bataljonsavträdet var rejält tilltaget med 18 hål bredvid varandra. Avträdet kallades "Ali Babas 18 hål".

ARTIKELFOTON UR BOKEN "KASERNERNA PÅ GALOBERGET 100 ÅR".

MEDLEMSINFORMATION

Bästa reskamrater!

I skrivande stund (december 2023) pågår planeringen av 2024 års kamratresa. Den kommer att gå till vårt yndiga broderland Danmark – närmare bestämt till södra Jylland, med en "touch and go" till södra gränsen (ni vet vad jag menar!).

Detaljerna kommer att finslipas och fastställas under januari. När ni erhåller vår tidning i början av mars ligger en bifogad reseinbjudan med alla detaljer. Tiden för resan planeras till månadsskiftet augusti/september.

För att kvalitetssäkra resan har Christine Bastholm (Lars fru) erbjudit sig att bistå med sakkunskap. Hon är kommen från Esbjerg, vilket borgar för att vi får se det bästa av södra Jylland.

Varmt välkomna i kamratkretsens gemyt!

Gunnar Ohlsén



Ett besök på Flyktningmuseet i Oksbøl, strax norr om Esbjerg, är en av de aktiviteter som planeras under Danmarks-resan.

Veterankort

Olika företag vill genom Veterankort visa dig som varit anställd inom Försvarsmakten uppskattning för de insatser du gjort internationellt eller nationellt. Här hittar du många bra erbjudanden.

Du ansöker om Veterankort genom att skapa en profil i Mitt Försvarsmakten. Ansökan skickas till det förband du vill tillhöra.

Definitionen av veteraner är alla som varit anställda och gjort insatser internationellt eller nationellt, med eller utan vapen. Personal som deltagit i internationella insatser kallas utlandsveteraner. Både veteraner och utlandsveteraner får ansöka om Veterankortet.

Veterankort.se administreras av Svenska Soldathemsförbundet på uppdrag av Försvarsmakten. Det är en samlingsida för företag som har erbjudanden för veteraner.

Genom att beställa Veterankortet ansluter du som veteran dig till ett förband. Du kan då också bli inbjuden till träffar, föreläsningar eller andra veteranaktiviteter. Du får information eller nyhetsbrev från förbundet, samt lokala ideella organisationer.

Det kan ta upp till två månader innan Veterankortet levereras till din brevlåda.

Har du något att berätta?

Artiklar, artikelförslag och anekdoter mottages tacksamt.

Kontakta Bo Westman:
Tel: 0730-21 90 50
Epost: bossebus213@hotmail.com



Hallands regemente 400 år!

Under 2024 firar Hallands regemente 400 år. Regimentet bildades 1624 som Kungliga Västgöta Dals regemente. År 1902 döptes det om till Kungliga Hallands regemente I 16. Den 4 maj 1907 invigdes kasernerna i Halmstad.



Hallands Regementes och Hallandsbrigadens Kamratförening

Box 515, 301 80 HALMSTAD. Plusgiro 26 27 24-8. Swish 123 210 01 39.
Hemsida: <http://www.i16.se/>

KONTAKTPERSONER

Gunnar Ohlsén • Tel 073-314 75 82 • E-post gunnar.ohlsen@hotmail.com
Klubbmästare: Lars Folkesson • Tel 070-663 41 47 • E-post lars.folkesson@mil.se
Veteraner: Bo Westman • Tel 0730-21 90 50 • E-post bossebus213@hotmail.com

Vi gratulerar!



Mars 2024	10	Lennart Persson	80	14	Jan-Erik Heiner	80	
1 Lars-Magnus Helgegren	80	10 Krister Edvardson	70	25	Christer Harplinger	75	
7 Mari-Anne Larsson	75	12 Lars Josefson	75				
10 Erling Gunnarsson	75	16 Per Norberg	70	November			
10 Kenth Sundgren	75	17 Rolf Söderberg	75	2	Anders Emanuelson	70	
13 Mattias Remkéus	50			19	Bo Ottoson	80	
14 Sten Engelheart	80	Juli		19	Björn-Peter Lönnegren	70	
15 Börje Bredahl	75	2	Sven-Olle Svensson	75	27	Görgen Lundström	60
22 Bengt-Åke Andersson	70	4	Lars-Erik Blank	75			
27 Jan-Olof Karlsson	75	12	Håkan Jönsson	60	December		
29 Magnus Lundholm	50	14	Åke Nihlén	75	2	Sigvard Bondeson	90
		16	Håkan Victorsson	70	6	Björn Rasmusson	75
April		17	Torbjörn Toreson	80	9	Niklas Falk	50
1 Pia Malmkvist	80	23	Tommy Janfalk	70	13	Bengt Cortelius	80
8 Lennart Orsander	75				14	Margaret Boman	75
13 Bertil Jansson	70	Augusti			15	Sven Wingbro	80
17 Lars Bastholm	70	6	Anne-Marie Nordblom	90	24	Bertel Helling-Möller	95
20 Yngve Borgström	80	7	Carina Edvardson	70	24	Roger Löfstedt	75
21 Lennart Bengtsson	75	16	Bo Hökfelt	75			
27 Hans-Jörn Mikkelsen	75	17	Ingemar Dahlberg	95	Januari 2025		
29 Jens Flenner	80	20	Karl-Axel Fällgren	75	2	Ingemar Paulsson	60
29 Jan Nyström	70	21	Tomas Magnusson	75	7	Petter Axelsson	50
30 Ulf Josefsson	70	21	Peter Lundqvist	70	8	Rolf Johansson	80
		22	Ing-Marie Criwall	80	11	Björn Brixer	50
Maj		24	Lennart Törnqvist	90	12	Tord Falkström	90
1 Liss-Olof Persson	75	25	Kenneth Svallebo	80	12	Lars Johan Engström	80
14 Johan Hallonsten	50	26	Stig-Olof Fredriksson	70	13	Mats Dörning	70
14 Jan-Erik Ohmes	50	28	Tommy Jacobson	70	20	Tyko Rös	80
15 Håkan Söderberg	75	28	Lars-Håkan Karlsson	70	21	Bo G Bengtsson	75
15 Thomas Jonasson	60				24	Lennart Sernung	70
28 Håkan Wallin	75	September			29	Kent Härstedt	60
29 Håkan Kisell	80	3	Casper Malmgren	75	30	Göran Wetterlundh	90
31 Johan Grufstedt	50	10	Johan Anckar	50			
		26	Richard Wadensten	80	Februari		
Juni		29	Matts Stensson	75	6	Peter Leo	60
1 Glenn Yngstrand	60				13	Torgny Karlsson	70
4 Jan Andersson	75	Oktober			14	Monica Kinch	80
7 Lars Lindén	60	4	Christian Gellert	60	18	Hans-Henrik Stjerna	80
7 Fredrik Löfberg	60	10	Bent Eriksson	80	24	Yngve Gunnarsson	75
8 Doris Johansson	90	13	Roy Emered	90	27	Tony Johansson	70



Ett stort och varmt **TACK** för alla penninggåvor som kommit kamratfonden och tidningsfonden till del under det gångna året!

Vissa av våra medlemmar har tyvärr glömt att meddela namn, och vissa andra har betalat årsavgift trots ständigt medlemskap. Dessa medel har tillförts tidningsfonden.

Michael Abrahamsson, Halmstad	Jan Börjesson, Varberg	Ingemar Gottfridsson, Laholm
Anders Adolfsson, Helsingborg	Lennart Börjesson, Varberg	Carl Fredrik Graf, Kvibille
Lars Ahlberg, Halmstad	Göran Carlsson, Ullared	Lars-Göran Grahn, Halmstad
Bo Alfredsson, Varberg	Hans Carlsson, Helsingborg	Olle Green, Markaryd
Lennart Almqvist, Halmstad	Ingemar Carlsson, Täby	Thomas Grevholm, Veinge
Staffan Anckar, Gullbrandstorp	Per Carlsson, Åled	Christer Gunnarsson, Halmstad
Bengt-Åke Andersson, Halmstad	Stefan Carlsson, Torup	Erling Gunnarsson, Kungsbacka
Rune Andersson, Halmstad	Hans Christensson, Halmstad	Arne Gustafsson, Falkenberg
Per Gunnar Andréasson, Lund	Staffan Christiansson, Halmstad	Lars Gustafsson, Halmstad
Anders Aregius, Harplinge	Bo Chronier, Halmstad	Irene Haake, Gullbrandstorp
Mark Atterbom, Duclair, Frankrike	Bo Criwall, Halmstad	Niclas Haglund, Varberg
Torsten Atterbom, Särö	Ing-Marie Criwall, Halmstad	Hans Hallberg, Falkenberg
Bertil Augustsson, Kristinehamn	Maj-Britt Cronholm, Halmstad	Bengt Hammarberg, Kungsbacka
Fredrik Bagge, Halmstad	Lars Cronqvist, Steninge	Bertil Hansson, Halmstad
Lars Bastholm, Halmstad	Per Dahlöf, Råå	Arne Hedman, Getinge
Christine Bastholm-Rohde, Halmstad	Krister Edvardson, Halmstad	Jan-Erik Heiner, Halmstad
Mikael Beck, Halmstad	Bengt Ekberg, Oskarström	Monica Heiner, Halmstad
Bengt Bengtsson, Hishult	Sven Elfström, Varberg	Bertil Helgesson, Laholm
Bo G Bengtsson, Stocksund	Sten Engelheart, Halmstad	Kenneth Hulander, Halmstad
Lars Boris Bengtsson, Drottningstorp	Eric Ericsson, Gullbrandstorp	Bo Hökfelt, Kungsbacka
Leif Bengtsson, Höllviken	Lennart Eriksson, Halmstad	Agne Ivarsson, Ullared
Stefan Bengtsson, Stockholm	Lennart Eriksson, Harplinge	Ingvar Jakobsson, Tvååker
Andreas Berner, Allerum	Lennart Eriksson, Kullavik	Peter Jacobsson, Halmstad
Hans Bertilsson, Laholm	Mats Eriksson, Varberg	David Jerhov, V Frölunda
Ingemar Birgersson, Laholm	Mikael Eriksson, Halmstad	Erik Johansson, Kungsbacka
Lauritz Björk, Sjöbo	Thomas Eskilsson, Falkenberg	Ingemar Johansson, Halmstad
Margaret Boman, Halmstad	Gunne Ewald, Halmstad	Ingvar Johansson, Falkenberg
Leif Bramsell, Grevie	Martin Folestam, Limhamn	Kjell-Anders Johansson, Falkenberg
Börje Bredahl, Torup	Ulf Fredriksson, Saltsjöbaden	Lars Josefson, Stockholm
Lars R Broström, Halmstad	Bo Fritzon, Varberg	Sven Jägervall, Halmstad

Göran Järnebrant, Sundbyberg	Anna Nissen Krantz, Halmstad	Ulf Staveryd, Halmstad
Hasse Karlsson, Torup	Torleif Nordgaard, Halmstad	Kristian Stenberg, Lund
Kurt Kaschner, Skummeslövsstrand	Rolf Norr, Halmstad	Roland Stensson, Harplinge
Lars Knutsson, Tyresö	Jan Nyström, Ugglarp	Christina Stjernfeldt, Gamleby
Roland Kramer, Åled	Olof Ohlson, Långås	Jörgen Strid, Halmstad
Erik Kristiansen, Halmstad	Ingvar Ohnell, Mölle	Jörgen Svensson, Göteborg
Bertil Kristiansson, Halmstad	Lars-Olof Olsson, Falkenberg	Christin Söderberg, Ugglarp
Tommy Kullenberg, Laholm	Lars-Gunnar Oskarson, Åsa	Håkan Söderberg, Ugglarp
Leif Larsson, Eldsberga	Hans-Börje Oskarsson, Fjärås	Krister Thelin, Arild
Magnus Larsson, Oskarström	Åke Paulsson, Strövelstorp	Sven Thellander, Linköping
Peter Leo, Halmstad	Michael Persson, Halmstad	Ronny Torstensson, Oskarström
Carl-Erik Lindegren, Gullbrandstorp	Olle Persson, Halmstad	Lennart Törnqvist, Stockholm
Dan Lindskog, Frillesås	Ove Persson, Kvidinge	Carl-Gustaf von Mentzer, Halmstad
Lars-Olof Ludvigsson, Hamburgsund	Magnus Petersson, Kungsbacka	Göran Wahlqvist, Moholm
Göran Lundahl, Skottorp	Stefan Quist, Gullbrandstorp	Irene Wallefors, Getinge
Leif Lundin, Oskarström	Björn Rasmusson, Halmstad	Jarl Wallefors, Getinge
Claes Lydén, Hjärnarp	Dan Roskvist, Ullared	Johan Wallefors, Harplinge
Anders Löfgren, Hajom	Ingå-Lena Rydén, Halmstad	Håkan Wallin, Halmstad
Roger Löfstedt, Halmstad	Johan Rydén, Halmstad	Lena Wallin, Halmstad
Lars Malmberg, Steninge	Stefan Röjelid, Fjällbacka	Christer Wanlert, Malmö
Casper Malmgren, Halmstad	Tyko Rös, Steninge	Erik Wenander, Varberg
Ulf Malmsten, Hovås	Peter Sandberg, Göteborg	Kenneth Wijk, Simlångsdalen
Torbjörn Malmström, Linköping	Kjell Sjunnesson, Kungälv	Arne Yngvesson, Glommen
Per Nastell, Halmstad	Catharina Sjögren, Oskarström	Ingå-Lill Österberg, Varberg
Henrik Nihléen, Halmstad	Kjell Sjövald, Falkenberg	
Kjell-Åke Nilsson, Hjärnarp	Carina Staveryd, Halmstad	

Nya medlemmar 2023

Under 2023 har vi fått sju nya medlemmar, vilka hälsas hjärtligt välkomna!

Roine Bengtsson, Gräddö

Niklas Christiansson, Halmstad

Johnie Berntsson, Stenungsund

Margaretha Otthén, Halmstad

Björn Brixer, Lidingö

Catharina Sjögren, Oskarström

Fredrik Carlsson, Ystad